

64

2020.49.hét

Csütörtök 631-637

5. Cikkely

"JÉZUS KRISZTUS ALÁSZÁLLT A POKLOKRA,
HARMADNAPON FÖLTÁMADT A HALOTTAK KÖZÜL"

631 "Jézus leszállt a föld alsó részeibe, aki alászállt, ugyanaz föl is emelkedett" (Ef 4,9--10). Az Apostoli hitvallás egy ágazatban vallja Krisztus alászállását a poklokra és föltámadását a halottak közül a harmadik napon, mert húsvétjában a halál mélységéből fakasztotta az életet.

"Krisztus, a Te Fiad,
aki visszatérvén az alvilágból
szelíd fénnel ragyogott föl az emberi nemnek,
és él és uralkodik mindörökkön örökké. Amen."

[\[527\]](#)

1. §

KRISZTUS ALÁSZÁLLT A POKLOKRA

632 Az Újszövetségben gyakran előforduló állítás, mely szerint Jézus "föltámadott a halálból" (1Kor 15,20), [\[528\]](#) föltételezi, hogy föltámadása előtt a holtak honában időzött. [\[529\]](#) Az apostoli prédikáció Jézus pokolraszállásának ezt az elsődleges jelentést adta: Jézus, mint minden ember, megismerte a halált, és a lelke leszállt hozzájuk, a holtak honába. De mint Üdvözítő szállt le oda, hirdetvén a jó hírt az ott fogva tartott lelkeknek. [\[530\]](#)

633 A halottak honát, ahova a meghalt Krisztus alászállt, az Írás alvilágnak, seolnak vagy hádésznak [\[531\]](#) nevezi, mert akik ott vannak, meg vannak fosztva Isten látásától. [\[532\]](#) A Megváltóra várva ebben az állapotban voltak az összes megholtak, gonoszok és igazak egyaránt, [\[533\]](#) ami nem azt jelenti, hogy azonos volt a sorsuk, miként Jézus az "Ábrahám kebelére" fogadott szegény Lázárról szóló példabeszédben megmutatta. [\[534\]](#) "Az igazak lelkét, akik Ábrahám kebelén vártak az Üdvözítőt, a pokolraszálló Úr Krisztus kiszabadította". [\[535\]](#) Jézus nem azért szállt alá a poklokra, hogy a kárhozottakat szabadítsa ki, [\[536\]](#) nem is azért, hogy a poklot, a kárhozat helyét megszüntesse, [\[537\]](#) hanem hogy az igazakat szabadítsa ki, akik őelőtte éltek. [\[538\]](#)

634 "A halottaknak is hirdették az evangéliumot (...)" (1Pt 4,6). A pokolraszállás az üdvösség evangéliuma hirdetésének megvalósulása a beteljesedésig. Ez Jézus messiási küldetésének utolsó szakasza, mely az időben sűrített, ugyanakkor mérhetetlen jelentőségű, mert a megváltás művét kiterjeszti minden hely, minden idő összes emberére, mindnyájan ugyanis, akik üdvözültek, a megváltásnak lettek részesei.

635 Krisztus tehát alászállt a halál mélységébe, [\[539\]](#) hogy "a megholtak" hallják "Isten Fiának szavát, és akik meghallották", éljenek (Jn 5,25). Jézus, "az élet Szerzője" [\[540\]](#) "a halál által" lerombolta azt, "akié a halál birodalma volt, tudniillik az ördögöt, és" kiszabadította "azokat, akiket a haláltól való félelem egész életükre rabszolgákká tett" (Zsid 2,14--15). Ezek után a föltámadott Krisztusnál vannak "a halál és az alvilág kulcsai" (Jel 1,18), és "Jézus nevében" meghajol "minden térd, az égieké, a földieké és az alvilágiaké" (Fil 2,10).

"Ma nagy csönd van a földön; mélységes hallgatás és néma csönd; nagy csönd, mert a Király alszik; a föld megremegett és elnyugodott, mert Isten testben elaludt, és a régóta alvókat fölébresztette (...). Bizony, először az összülőt megy keresni mint elveszett bárányt. Azokat akarja megkeresni, akik teljes sötétségben és a halál árnyékában ülnek; a teljesen fogoly Ádámhoz és vele együtt a fogoly Évához jön Isten és az ő fiuk, hogy eloldja őket a fájdalomtól (...): Én a te Istened, aki miattad lettem a fiad (...). Serkenj föl, aki alszol: mert nem azért alkottalak téged, hogy az alvilág foglya légy. Ébredj föl a halálból; én vagyok a halottak Élete." [\[541\]](#)

Összefoglalás

636 A hitvallás a "Jézus alászállt a poklokra" kifejezéssel vallja, hogy Jézus valóban meghalt, és halála által számunkra legyőzte a halált és az Ördögöt, "aki birtokolta a halál birodalmát" (Zsid 2,14).

637 A meghalt Krisztus isteni személyével egyesült Lelkével szállt alá a holtak honába. Az Őelőtte élt igazaknak megnyitotta a mennyország kapuját.